

Sygn. akt IX Ka 1696/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach, IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogna Kuczyńska

Protokolant: sekr. sąd. Anna Misztal

przy udziale oskarżyciela publicznego -----

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2014 r.

sprawy **T. W.**

obwinionego o wykroczenie z art.26 ust.1 pkt.2 w zw. z art.8 ust.1 ustawy z dn.11 maja 2001 roku Prawo o miarach na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrowcu Świętokrzyskim VII Zamiejskowy Wydział Karny z siedzibą w Opatowie z dnia 23 sierpnia 2013r. sygn. akt VII W 8/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. z opisu przypisanego obwinionemu czynu eliminuje stwierdzenie „ 4 szt. zbiorników pomiarowych do cieczy o numerach fabrycznych (...) komora, (...) komora,(...) a wymierzoną karę grzywny łągodzi do 100 (sto) złotych;
2. zasądza od T. W. na rzecz Skarbu Państwa 30 (trzydzieści) złotych tytułem opłaty za obie instancje;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od T. W. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych tytułem wydatków za postępowanie odwoławcze.

IX Ka 1696/13

UZASADNIENIE

T. W. został obwiniony o to, że w dniu 18 kwietnia 2012 r. będąc kierownikiem stacji paliw w O. ul. (...), należącej do (...) sp. z o.o. ul. (...), (...)-(...) S., dopuścił do przechowywania w stanie gotowości do użycia bez wymaganych dowodów prawnej kontroli metrologicznej, 4 szt. zbiorników pomiarowych do cieczy o numerach fabrycznych (...), komora, (...)komora,(...) oraz przymiaru sztywnego do pomiaru wysokości napełniania zbiornika o numerze fabrycznym (...) na stacji paliw w O. ul. (...), tj. o wykroczenie z art. 26 ust 1 pkt 2 w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. Prawo o miarach.

Wyrokiem z 23 sierpnia 2013 r. Sąd Rejonowy w Ostrowcu Świętokrzyskim uznał obwinionego T. W. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu we wniosku o ukaranie, a stanowiącego wykroczenie z art. 26 ust 1 pkt 2 w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. Prawo o miarach i za to na podstawie art. 26 ust 1 pkt 2 w zw. z art. 48 kw i art. 24 § 1 i 3 kw wymierzył mu karę grzywny w kwocie 500 złotych; sąd zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa

100 zł tytułem zryczałtowanych kosztów postępowania, 50 zł tytułem opłaty oraz 1830 zł 50 gr tytułem należności biegłego za wydanie opinii.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł obrońca obwinionego, który zaskarżył wyrok w całości na korzyść obwinionego i zarzucił:

a/ obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 2 § 1 kw i art. 26 ust 1 pkt 2 ustawy Prawo o miarach, poprzez niezastosowanie przepisu art. 2 § 1 kw i wydanie wyroku skazującego obwinionego T. W. za zarzucany mu czyn, podczas gdy w dacie orzekania w niniejszej sprawie obowiązywała ustawa inna niż w dacie czynu i sąd I instancji winien był stosować ustawę nową, wedle której – wskutek zmiany ustawy – brak jest istotnego znamienia z art. 26 ust. 1 pkt 2 wyż. cyt. ustawy, tj. brak obowiązku posiadania dowodów prawnej kontroli metrologicznej dla zbiorników pomiarowych, co skutkuje potrzebą uniewinnienia obwinionego;

b/ błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść, polegający na chybionym przyjęciu, że objęte sprawą podziemne zbiorniki paliw płynnych są podlegającymi prawnej kontroli metrologicznej przyrządami pomiarowymi, tj. zbiornikami pomiarowymi do cieczy, podczas gdy są one wyłącznie zbiornikami magazynowymi nie podlegającymi prawnej kontroli metrologicznej.

Podnosząc tak sformułowane zarzuty obrońca obwinionego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie obwinionego T. W. od zarzucanego mu wnioskiem o ukaranie czynu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja jest częściowo zasadna.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do zarzutu sformułowanego w punkcie b/ apelacji albowiem ustalenia w tej części determinują dalsze rozważania. Prawidłowe są ustalenia Sądu Rejonowego, iż przedmiotowe zbiorniki są zbiornikami pomiarowymi. W swojej opinii biegły mgr inż. J. J. określił cechy przedmiotowych zbiorników istotne z punktu widzenia oceny ich przeznaczenia i funkcji. Określenie „zbiornik pomiarowy” należy przede wszystkim interpretować mając na uwadze definicję przyrządu pomiarowego zawartą w art. 4 ust. 5 ustawy Prawo o miarach. Posługując się definicją zbiornika zawartą w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z 22.01.2008 r. w sprawie wymagań, którym powinny odpowiadać zbiorniki pomiarowe oraz szczegółowego zakresu badań i sprawdzeń wykonywanych podczas prawnej kontroli metrologicznej tych przyrządów pomiarowych (Dz.U. z 2008 r. nr 21 poz. 125) skarżący argumentował, że przedmiotowe zbiorniki nie służyły do pomiaru cieczy, ale były stosowane wyłącznie w celu magazynowania paliwa. Zważyć jednak trzeba, że zbiornikiem w rozumieniu tego rozporządzenia jest zbiornik pomiarowy o określonych cechach. Budowa przedmiotowych zbiorników, ich wyposażenie dodatkowo w powiązaniu z treścią instrukcji obsługi wskazują, że zbiornik był przeznaczony (służył) do pomiaru cieczy. Inną kwestią jest, czy w dacie kontroli funkcja ta była wykorzystywana. Zresztą kwestie te różnicuje także zmieniony od 18.06.2013 r. przepis § 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z 27.12.2007 r. w sprawie rodzaju przyrządów pomiarowych podlegających prawnej kontroli metrologicznej oraz zakresu tej kontroli (Dz.U. z 2008 r. nr 3 poz. 13 z późn. zm.). Zawiera on obecnie wyłączenie z prawnej kontroli metrologicznej dotyczące określonych w nim zbiorników pomiarowych stosowanych wyłącznie do celów magazynowania cieczy. Przepis ten obejmuje więc sytuację, w której zbiornik do cieczy jest zbiornikiem pomiarowym ale jest wykorzystywany wyłącznie w celu magazynowania cieczy. Taka sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie. Wprawdzie rozporządzenie nie określa, jak należy rozumieć określenie „wyłącznie w celu magazynowania cieczy”, ale jest niewątpliwym, że w dacie kontroli zbiorniki były wykorzystywane wyłącznie tylko do przechowywania paliwa. Na rozprawie odwoławczej oskarżyciel dołączył do akt sprawy świadectwo legalizacji pierwotnej jednego ze zbiorników, jednak nie ma ono żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia. Zostało ono wystawione już po dacie objętej wnioskiem o ukaranie, tj. po 18.04.2012 r., i, jak wynika z wyjaśnień obwinionego, było ono związane z zamontowaniem urządzenia do monitorowania wycieku paliwa ze zbiornika. Sytuacja ta, jak wyżej zaznaczono, miała miejsce już po dacie czynu zarzucanego obwinionemu, nie ma więc znaczenia dla ustaleń dotyczących przeznaczenia oraz wykorzystania przedmiotowych zbiorników w dniu 18.04. 2012 r.

Przepis art. 2 § 1 kw nakazuje stosować ustawę nową, obowiązującą w dacie orzekania, a ustawę obowiązującą poprzednio tylko wtedy, jeżeli jest względniejsza dla sprawy. Niewątpliwie przepis § 1 pkt 1 powołanego wyżej rozporządzenia Ministra Gospodarki z 27.12.2007 r. ma zastosowanie w niniejszej sprawie. Zauważyć trzeba, że mimo, iż zaskarżony wyrok zapadł po tej dacie, sąd I instancji nie odniósł się do obowiązujących przepisów. Rację ma zatem skarżący, że wyrok w omawianej części został wydany z naruszeniem przepisów prawa materialnego, a to art. 2 § 1 kw i art. 26 ust 1 pkt 2 ustawy Prawo o miarach.

Oprócz zbiorników paliw ciekłych wnioski o ukaranie dotyczył również przymiaru sztywnego do pomiaru wysokości napełnienia zbiornika. Jest niewątpliwym, że obwiniony mimo takiego obowiązku nie dysponował dowodem prawnej kontroli metrologicznej przymiaru przechowywanego w stanie gotowości do użycia. Przymiar ten podlegał prawnej kontroli metrologicznej na podstawie art. 8 ust 6 ustawy Prawo o miarach w zw. § 7 pkt 12 ppkt 6 rozporządzenia Ministra Gospodarki z 27.12. 2007 r. Kwestii tej dotyczyła także opinia biegłego i brak jest podstaw, aby podważyć jej wnioski. Nie jest zatem zasadny wniosek apelacji o uniewinnienie obwinionego w całości od zarzucanego mu czynu. Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 2 kpk w zw. z art.109 § 2 kpw zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że z opisu przypisanego obwinionemu czynu wyeliminował fragment dotyczący wszystkich zbiorników pomiarowych do cieczy. W konsekwencji, w związku z tą zmianą Sąd Okręgowy złagodził wymierzoną obwinionemu karę grzywny do 100 zł. Kara w tej wysokości uwzględnia ustalone przez Sąd Rejonowy okoliczności czynu obwinionego w zakresie przymiaru sztywnego do pomiaru wysokości napełniania zbiornika, jest odpowiednia do stopnia zawinienia obwinionego i jego sytuacji materialnej.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 119 kpw. W ich skład wchodzi ryczałt za doręczenie pism oraz opłata ustalona na podstawie art. 3 ust 1 w zw. z art. 10 ust 1 w zw. z art. 21 pkt 2 ustawy z 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983 r. nr 49 poz. 223 z późn. zm.)

SSO B. K.